

A 2008-ban megalakult [Firkin együttes](#) ír punkzenéjével már nemcsak a magyarországi rajongóit örvendezteti rendszeresen, hanem egyre több külföldi fellépése is van. Ezen a héten két erdélyi koncert van terítéken, csütörtökön, április 26-án este 9-től az udvarhelyi G. Café nagytermét [robbantják fel muzsikájukkal](#) , majd a Szent György Napokon is fellépnek.

Marthy Barna

, a csapat énekese székelyudvarhelyi –
[tavalyi portréinterjúnk](#)
után most egy villáminterjút készítettünk.

Végre valóra válik az álmod, hiszen a tavalyi interjúban azt mondtad nekem, hogy "két hely van, volt, ahol nagyon szerettem volna játszani, az egyik Debrecen, mert ott végeztem az egyetemet, a másik meg Udvarhely, hogy *bőcskögyek* édesanyámnak." Akkor csütörtökön bőcsködhetsz?

Igen, hálistennek már Debrecenben is voltunk, reménykedem, hogy nem utoljára, és ennek nagyon örülök, hogy most végre Udvarhelyre is jövünk a [Firkinnel](#) . Meg izgalommal tölt el, mert ugye ott lesz a koncert a G.-ben, ahol amúgy már évtizedek óta kikötök piros betűs ünnepekkor (is), lehet, hogy most könnyebb lesz elkapni a korcsmáros hölgy tekintetét. Vagy pont hogy nem... Meglátjuk. Remélem, majd tetszik édesanyámnak is.

Igazi székelyes-magyaros dalokkal bölcsködhetsz, hiszen az alig néhány hete megjelent új Firkin-album az ismert ír-kelta dalkincs nagyjait magyarítja - nagy munka lehetett megtalálni a kifordított fordításokat, de hát ez a mesterséged is...

Ez a székely-magyar vonal tulajdonképpen adta magát nekem lelkületileg, meg hangulatilag.

Azt hiszem, nehezebb lett volna, mondjuk a [Hetedhét székelyt, vagyis a Seven Drunken](#)

[Nights-ot](#) másra fordítani. Vagyis székelyesre

fordította magát. Meg az [Igyunk](#)

[pálinkát-tal](#) is

hasonló volt a helyzet. Ha megnézünk közelebbről egy kocsmában ivó írt, meg egy székelyt, valamint az alapszemélyiségeik köré fonódó sztereotípiákat, hát meglehetősen sok minden stimmel, még a pityóka is. Az egyetlen dolog, amit nehéz összehozni a két kultúrában, az a tenger, mert az nálunk, ugye, nem erőst része a népi kultúrának, Írországból meg igen. De ezt a hülyeség és a marhaság ellensúlyozza, mert az mindkét léleknek fontos processzora.

Április 13-án Budapesten a műfaj egyik legismertebb képviselőjével, a kanadai Mahones-szal játszottatok. Milyen volt a koncert?

Nagyon jól sikerült a koncert, ami tulajdonképpen egy fesztivál volt, azaz kettő, mert Bécsben is elköveztük ugyanezt a kelta punk fesztivált a [Mahones-szal](#), meg az olasz Dirty Artichokes-szal két nappal korábban. Budapesten nagyobbat szólt, meg a hely is nagyobb volt (Barba Negra), de Bécsben (Ost Klub) is odakeveredett a koncertre egy szekérderekyi udvarhelyi is, úgyhogy az alapvetően visszafogottabb osztrákok kaptak egy kis löketet, és ez használt is.

És a közönség mellett a Mahones-nak is meglehetősen tetszett a dolog, és nekem is, hogy egy huszonéve pályán levő zenekar ily lelkesen gratuláljat a buli végén. Meg is hatódtam egy kicsit.

Ezt a vonalat folytatva, nyáron számos fesztiválon léptek fel és nemcsak Magyarországon, Nyugat-Európában is egyre divatosabbnak számít a műfaj, nálunk még miért nem?

Szerintem nálunk is egyre többen szeretik, és teszünk róla, hogy ez ne is forduljon vissza. Nyugat-Európában, főleg Németországban van ennek egyfajta hagyománya, tehát ott be van járva a műfaj, nem kell ilyen kérdésekre válaszolni, hogy "hogyhogy pont ír?". Mint ahogy például nálunk sem kell arra válaszolni, ha valaki blues-t játszik, hogy "hogyhogy blues?".

Mert jó, és kifejező, és jó érzés játszani, és bele tudunk tenni magunkból jó sokat, még a székely, meg a csángó vonal is belefér nyelvileg, meg furulyailag, sőt, hegedűileg is. **Pál István Szalonna**

az új lemezünkön magyar primás motívumokat játszik több számunkban is, és egyáltalán nem kellett ehhez megerőszakolnia magát. Szóval ne kiabáljuk el ezt a „miért nem”-et, mert ez szerintem már most egyáltalán nem biztos.